

Udkast

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsskadesikring i Grønland

§ 1

I lov om arbejdsskadesikring i Grønland, jf. lov nr. 1528 af 21. december 2010, foretages følgende ændringer:

1. § 14, stk. 1 og 2 affattes således:

§ 14. Tilskadekomne kan få erstatning for udgifter til sygebehandling og optræning under sagens behandling eller under sagens genoptagelse efter lovens § 47, når sygebehandlingen og optræningen er nødvendig for at opnå bedst mulig helbredelse for arbejdsskadens følger. Erstatning til personer, der ikke er sygesikret i Grønland, kan ikke ydes i videre omfang end erstatning til personer, der er sygesikret i Grønland. Optræningen skal foretages som efterbehandling under lægelig kontrol i umiddelbar tilknytning til sygebehandlingen.

Stk. 2. Tilskadekomne kan få erstatning for udgifter til anskaffelse af kørestole, proteser, briller og andre personlige hjælpemidler, når det er nødvendigt for at sikre sygebehandlingen eller genoptræningens resultater, for at formindske arbejdsskadens følger eller for nøjere at kunne bestemme omfanget af erhvervsevnetabet og graden af varigt mén, og udgiften ikke kan afholdes af det offentlige efter gældende regler om sundhedsydelse eller sociale ydelser.

2. I § 14, stk. 5 ændres: ”og på udgifterne til transport og ophold” til: ”og på øvrige erstatningsudgifter, jf. § 10, nr. 2), 3) og 4).”

3. § 17, 2. pkt. affattes således:

”Tilkendes tilskadekomne erstatning for tab af erhvervsevne, jf. § 21, ophører retten til dagpenge dog senest den dag, da tilkendelsen af erstatning får virkning”.

4. I § 43, stk. 2, 1. pkt., indsættes efter ”Arbejdsskadestyrelsens”: ”eller Ankestyrelsens”.

5. § 43, stk. 3 affattes således:

”Stk. 3. Arbejdsskadestyrelsen kan benytte private rejsearrangører til at arrangere rejse og ophold i forbindelse med undersøgelse og behandling.”

6. § 49, stk. 2 affattes således:

Stk. 2. Klage efter stk. 1 skal indgives inden 4 uger efter, at klageren har modtaget afgørelsen. For tilskadekomne eller efterladte, der opholder sig uden for Europa, er fristen 3 måneder.

7. § 49, stk. 8 affattes således:

Arbejdsskadestyrelsens direktør fastsætter efter forhandling med Grønlands Selvstyre regler for behandlingen af klager over afgørelser truffet efter denne lov.

8. I § 64, stk. 1 indsættes efter 1. punktum:

Det samme gælder staten, Grønlands Selvstyre og kommunerne i det omfang de har benyttet adgangen til selvforsikring, jf. lovens § 52, stk. 5.

9. I § 75 indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

»Stk. 4. Der kan ved udmåling af straffen for overtrædelse af stk. 1-3 lægges vægt på, hvilke økonomiske gevinster der er opnået eller forsøgt opnået ved den pågældende overtrædelse.«

Stk. 4 og 5 bliver herefter stk. 5 og 6.

10. Efter § 75 indsættes:

»§ 75 a. Ved overtrædelse af § 75 kan Arbejdsskadestyrelsen i et bødeforelæg tilkendegive, at sagen kan afgøres uden retssag, hvis den, der har begået overtrædelsen, erklærer sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden en nærmere angiven frist at betale en bøde som angivet i bødeforelægget.

Stk. 2. Reglerne i Retsplejelov for Grønland om krav til indholdet af et anklageskrift og om, at en sigtet ikke er forpligtet til at udtale sig, finder tilsvarende anvendelse på bødeforelæg efter stk. 1.

Stk. 3. Vedtages bøden, bortfalder videre forfølgning.

Stk. 4. Arbejdsskadestyrelsen kan få adgang til oplysninger om lønudbetalinger m.v., der er nødvendige til brug for behandlingen af sager efter stk. 1 fra det register over indeholdelsespligtige arbejdsgivere, der er oprettet i medfør af skatteforvaltningsloven.«

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den xx 2014 og har virkning for afgørelser, der træffes på ikrafttrædelsesdatoen eller derefter.

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Ved lov nr. 1528 af 21. december 2010 blev der indført en egentlig lov om arbejdsskadesikring i Grønland til afløsning af den tidligere ordning, som byggede på ikraftsættelse af den danske arbejdsskadelov ved anordning. Loven har nu været i kraft i 2 år, og der er indhentet erfaringer med administrationen af loven. Loven har vist sig at fungere godt i det grønlandske samfund. Der har imidlertid vist sig behov for nogle mindre justeringer af loven, som skal sikre, at arbejdsskadeordningen i Grønland bliver yderligere integreret i det grønlandske samfund.

Loven administreres af Arbejdsskadestyrelsen gennem en lokal enhed betegnet Center for Arbejdsskader i Nuuk. Enheden råder over personale, der taler og skriver grønlandsk, dansk og engelsk, og har derfor kunnet opfylde kravene i lov om en sprogpolitik i Grønland.

Samtidigt med indførelsen af den nye lov blev Center for Arbejdsskader optaget som en enhed i Arbejdsskadestyrelsen. Center for Arbejdsskader fik derved adgang til Arbejdsskadestyrelsens sagsbehandlingssystemer og til den støtte til sagsbehandlingen og den efteruddannelse af personalet, som alle enheder i Arbejdsskadestyrelsen har adgang til. Dette har styrket den grønlandske arbejdsskadeadministration betydelig, og sagsbehandlingstiderne er som følge heraf stærkt reduceret og den service, som Center for Arbejdsskader nu yder til brugerne af ordningen, er betydeligt forbedret.

2. Lovforslagets baggrund og formål

Forslaget bygger på de erfaringer, som Arbejdsskadestyrelsen har fået med administrationen af loven gennem Center for Arbejdsskader.

De foreslåede ændringer har til formål at tilpasse arbejdsskadeordningen yderligere til det grønlandske samfund. Det er således en forudsætning, som er udtrykt i forarbejderne til loven, at der vil blive foretaget de nødvendige justeringer af loven, når der er behov for det for at opnå en bedre integrering af arbejdsskadeordningen i Grønland.

3. Lovforslagets indhold i hovedtræk

Lovforslaget indeholder følgende hovedelementer:

1. erstatning for udgifter til behandling og genoptræning (præcisering af omfanget af reglerne)
2. rejsebureauer kan arrangere rejser og ophold for tilskadekomne i forbindelse med lægerundersøgelser m.v.
3. klagefristen ændres fra 6 uger til 4 uger for tilskadekomne og efterladte
4. staten, Selvstyret og selvforsikrende kommuner skal betale for sagsbehandling af egne sager
5. ændring af bødesystemet (administrative bøder og graduering af bødeniveauet til arbejdsgivere for manglende forsikring m.v.)

Derudover foreslås der en række mindre og hovedsageligt sproglige justeringer og præciseringer af loven.

3.1 Erstatning for udgifter til behandling og genoptræning

3.1.1. Gældende lov

Lovens § 14 giver tilskadekomne ret til erstatning for udgifter til sygebehandling, optræning og hjælpemidler, som under arbejdsskadesagens behandling er nødvendige for at sikre bedst mulige helbredelse i det omfang ydelserne ikke gives gratis i sundhedsvæsenet eller udgifterne ikke dækkes efter gældende regler om sociale ydelser. Det er det offentlige sundhedsvæsen i Grønland, der har forpligtelsen til at sørge for lægelig og medicinsk behandling til borgerne, herunder til personer med en arbejdsskade. Formålet med reglen i lovens § 14 er alene at friholde tilskadekomne for udgifter, som opstår på grund af regler om egenbetaling i det offentlige sundhedssystem. Dette princip gælder også efter den i Danmark gældende lov om arbejdsskadesikring. Arbejdsskadesikringen fungerer hverken i Danmark eller i Grønland som en alternativ sundhedsforsikring for personer, der ikke er sygesikret.

3.1.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser

Der er behov for i § 14, stk. 1, at tydeliggøre, at arbejdsskadesikringen alene yder erstatning for udgifter til sygebehandling, medicin og genoptræning, som tilskadekomne selv må afholde, fordi behandlingen m.v. i det offentlige sundhedssystem ikke er gratis. Med forslaget understreges det, at arbejdsskadesikringen ikke har nogen forpligtelse til at betale for sygebehandling og andre sundhedsydelser til personer, der ikke er sikret efter den grønlandske sundhedslovgivning, i noget videre omfang end i forhold til personer, der er sikret i det grønlandske sundhedssystem. Præciseringen skal forebygge de misforståelser, som kan opstå især i forhold til udenlandske arbejdstagere, som skal arbejde i Grønland i kortere tid i storskalaprojekter, og som ikke opfylder betingelserne for at blive sundhedssikret i Grønland. Det forhold, at de pågældende ikke kan blive sundhedssikret i det grønlandske sundhedssystem, bør ikke føre til, at arbejdsskadesikringen betaler for de behandlingsydelser, som de tilskadekomne har behov for.

3.1.3. Lovforslagets indhold

Det foreslås derfor, at bestemmelsen i § 14, stk. 1, 1. og 2. pkt. justeres således, at det klart fremgår, at arbejdsskadesikringen ikke har nogen forpligtelse til at yde behandlingstilbud eller til at betale for nødvendig sygebehandling, men kun til at erstatte udgifter i et omfang, som en tilskadekomnen, der er sundhedssikret i Grønland, måtte have. Samtidigt indsættes en henvisning til lovens § 47, som skal tydeliggøre, at retten til erstatning også gælder, når sagen genoptages i medfør af § 47. Der er ikke tilsigtet nogen realitetsændring med forslaget, men udelukkende en præcisering af gældende regler og praksis. § 14, stk. 1, 3. pkt. ændres ikke.

Forslaget udmøntes i § 1, nr. 1.

3.2. Rejsebureauer kan arrangere rejser og ophold for tilskadekomne i forbindelse med lægeundersøgelser

3.2.1. Gældende lov

Arbejdsskadesikringen i Grønland administreres af Center for Arbejdsskader i Nuuk, som blandt andet sørger for, at tilskadekomne bliver undersøgt, behandlet og genoptrænet på klinikker i og udenfor Grønland. Center for Arbejdsskadesikring har hidtil stået for at arrangere rejser og ophold. Det er forsikringsselskaberne og Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring, der betaler omkostninger til rejse og

ophold, jf. lovens § 43, stk. 2. Der er tale om en administrativ opgave, der i enkelte sager kan have et betydeligt omfang. Center for Arbejdsskader har opbygget et samarbejde med danske læger, som rejser til Grønland for at foretage undersøgelser af flere tilskadekomne ad gangen. Forud for lægens ankomst er de tilskadekomne med assistance fra Center for Arbejdsskader rejst til et opholdssted, der ligger så tæt på deres bopæl som muligt og hvor undersøgelserne af de tilskadekomne foretages. Med denne fremgangsmåde er det ikke nødvendigt at sende de tilskadekomne enkeltvist til Nuuk eller til København for at blive undersøgt, hvilket er en stor fordel for de tilskadekomne. Samtidigt bliver de omkostninger til rejse og ophold, som forsikringsselskaberne og Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring skal afholde til rejser og ophold, minimeret.

3.2.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser

De geografiske forhold og infrastrukturen i Grønland er meget forskellige fra danske forhold, ligesom transportomkostningerne kan være betydelige, ikke mindst hvis undersøgelsen eller behandlingen skal foretages i Danmark.

Det er derfor ikke hensigtsmæssigt at overlade til tilskadekomne selv at sørge for transport og indlogering og for betaling af udgifterne hertil i forbindelse med undersøgelse og behandlinger, sådan som det er tilfældet i Danmark. Dette har ført til, at Center for Arbejdsskader har påtaget sig arbejdet med at arrangere rejser og ophold. Som led i bestræbelserne på at bruge ressourcerne bedst muligt har Center for Arbejdsskadesikring indarbejdet den ovenfor beskrevne metode for gruppeundersøgelser i Grønland ved tilrejsende læger, som sparer de tilskadekomne for megen ulejlighed og tillige sparer forsikringsselskaberne og Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring for udgifter til rejser og ophold.

Det kræver imidlertid betydelige ressourcer i Center For Arbejdsskader at arrangere rejser og ophold.

For at spare Center for Arbejdsskader for det ressourcetræk der er forbundet med at arrangere rejser og ophold samt for at støtte tilskadekomne i forbindelse med rejser og ophold, finder Beskæftigelsesministeriet det hensigtsmæssigt, at der indføres hjemmel til at Center for Arbejdsskader kan lade denne opgave varetage af eksterne rejsearrangører mod betaling. Forslaget skønnes, sammenholdt med den ovenfor beskrevne praksis for at foretage undersøgelser i Grønland ved hjælp af tilrejsende læger, samlet set ikke at medføre merudgifter for arbejdsgiverne.

Det må påregnes, at der vil være tilfælde, hvor en bestilt rejse ikke kan gennemføres på grund af vejrforholdene eller andet og ikke kan aflyses uden tab. Fakturaen for rejsen må betales af det forsikringsselskab, der hæfter for ydelser i sagen eller af Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring i sager om erhvervssygdomme. Denne risiko, som vurderes at være lille, kan indregnes i præmierne og bidragene.

3.2.3. Lovforslagets indhold

Der indføres hjemmel til, at Center for Arbejdsskader kan lade eksterne rejsearrangører stå for rejser og ophold mod betaling efter faktura. Reglen indsættes i § 43, stk. 3, som får en ny affattelse. Det er som hidtil forsikringsselskabet/Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring, der betaler udgifterne. § 43, stk. 1, 4 og 5 forbliver uændret. § 43, stk. 2 foreslås ændret således, at henvisningen til lægebehandling m.v. på anmodning fra Ankestyrelsen, som i gældende lov findes i § 43, stk. 3, flyttes til stk. 2, uden at der dermed tilsigtes nogen realitetsændring.

Forslaget udmøntes i § 1, nr. 5.

3.3. Ændring af klagefristen

3.3.1. Gældende lov

Klagefristen er efter gældende lov 4 uger for forsikringsselskabet, Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring og arbejdsgiveren, men 6 uger for tilskadekomne og de efterladte, dog 3 måneder for tilskadekomne og de efterladte, som opholder sig udenfor Europa. Den længere klagefrist på 6 uger for tilskadekomne og de efterladte er historisk betinget i tidligere tiders mangelfulde kommunikationsmidler i det grønlandske samfund.

3.3.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser

Der er ikke behov for den længere klagefrist på 6 uger for tilskadekomne og de efterladte i nutidens grønlandske samfund. Det vil betyde en forenkling af klagesagsbehandlingen, hvis fristen ændres til 4 uger for alle parter, ligesom det er tilfældet i Danmark. Beskæftigelsesministeriet finder det derfor hensigtsmæssigt og ubetænkeligt, at klagefristen for alle parter sættes til 4 uger.

3.3.3. Lovforslagets indhold

Den gældende regel om klagefrister ændres til 4 uger for alle parter. Dog bibeholdes den 3 måneders klagefrist for tilskadekomne og efterladte, som opholder sig udenfor Europa. Forslaget udmøntes i § 1, nr. 6.

3.4. Statens, Selvstyrets og selvforsikrende kommuner skal betale for sagsbehandlingen

3.4.1. Gældende lov

Det er et grundlæggende princip i loven, at forsikringsselskaber m.v., som hæfter for erstatningsydelse, også skal betale for Arbejdsskadestyrelsens og Ankestyrelsens sagsbehandling af de sager, som selskaberne hæfter for. Reglen om betalingspligten findes i lovens § 64, stk. 1. Dette princip gælder også for staten, selvstyret og de selvforsikrende kommuner, men betalingsforpligtelsen fremgår imidlertid ikke klart af loven. Spørgsmålet om, i hvilket omfang statsansatte er sikret efter lov om arbejdsskadesikring i Grønland henholdsvis lov om arbejdsskadesikring, er afklaret ved lov nr. 1287 af 19. december 2012, som ændrede § 83, stk. 1 i lov om arbejdsskadesikring således, at den danske stat har ansvar efter lov om arbejdsskadesikring for sine i Grønland beskæftigede tjenestemænd samt for statens arbejdere i Grønland, som ikke har fast bopæl i Grønland. Ændringen har virkning fra 1. januar 2013. Omvendt har staten ansvar efter lov om arbejdsskadesikring i Grønland for statens arbejdere i Grønland, som har fast bopæl i Grønland. Hverken Selvstyret eller de grønlandske kommuner har hidtil valgt at benytte deres ret til at være selvforsikrende.

3.4.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser

Arbejdsskadestyrelsens og Ankestyrelsens behandling af arbejdsskadesager betales med et beløb pr. sag af det forsikringsselskab m.v., som hæfter for erstatningsydelser i sagen. Dette gælder også for staten, Selvstyret og de selvforsikrende kommuner. Beskæftigelsesministeriet finder, at betalingsforpligtelsen bør fremgå direkte af loven. Statens betalingsforpligtelse vedrører efter den ovenfor under punkt 3.4.1 beskrevne ændring af § 83, stk. 1 i lov om arbejdsskadesikring alene sager om statens arbejdere i Grønland, som har fast bopæl i Grønland.

3.4.3. Lovforslagets indhold

Ordlyden af lovens § 64, stk. 1, foreslås ændret således, at det klart fremgår, at den danske stat, Selvstyret og de kommuner, som vælger at bruge deres ret til at være selvforsikrende, skal betale for Arbejdsskadestyrelsens og Ankestyrelsens administration af sager, der vedrører dem. Forslaget udmøntes i § 1, nr. 8.

3.5. Ændring af bødesystemet for manglende forsikring m.v.

3.5.1. Gældende lov

Arbejdsgivere har pligt til at sikre sig mod risikoen for arbejdsskader. Det betyder, at arbejdsgiverne skal tegne forsikring for arbejdsulykker i et forsikringsselskab samt tilmelde sig Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring. Arbejdsgiverne har tillige pligt til at anmelde indtrufne arbejdsulykker samt til at give oplysninger til Arbejdsskadestyrelsen om anmeldte arbejdsskader (ulykker og erhvervssygdomme).

Ifølge lovens § 75 består sanktionen i bødestraf, hvis arbejdsgiveren undlader at sikre sig, undlader at anmelde arbejdsulykker eller undlader at medvirke til oplysningen af sager om anmeldte arbejdsskader. Bødesagerne føres af politiet efter anmeldelse fra Arbejdsskadestyrelsen, som ligeledes afgiver indstilling om bødestørrelsen. Bødetaksterne har i en længere årrække ligget på 2.500 kr. for førstegangsovertrædelser og 5.000 kr. i gentagelsestilfælde. Det er politiet, der foretager efterforskning og rejser tiltale i sagerne.

3.5.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser

Der er i 2012 indført hjemmel i § 82a i lov om arbejdsskadesikring til, at Arbejdsskadestyrelsen i ukomplicerede sager uden bevistvivl kan udstede administrative bødeforelæg til arbejdsgivere, der har forsømt deres pligt til at sikre sig, til at anmelde arbejdsulykker eller til at medvirke til oplysningen af sager om anmeldte arbejdsskader. Samtidigt blev bødeniveauet ved en ændring af lovens § 82 forhøjet til 5.000 kr. for førstegangsovertrædelser og 10.000 kr. i gentagelsestilfælde med det formål at give arbejdsgiverne et incitament til at opfylde deres forpligtelser efter loven.

Reglen i § 82a i lov om arbejdsskadesikring lyder:

"Ved overtrædelse af § 82 kan Arbejdsskadestyrelsen i et bødeforelæg tilkendegive, at sagen kan afgøres uden retssag, hvis den, der har begået overtrædelsen, erklærer sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden en nærmere angiven frist at betale en bøde som angivet i bødeforelægget.

Stk. 2. Retsplejelovens regler om krav til indholdet af et anklageskrift og om, at en sigtet ikke er forpligtet til at udtale sig, finder tilsvarende anvendelse på bødeforelæg efter stk. 1.

Stk. 3. Vedtages bøden, bortfalder videre forfølgning.

Stk. 4. Arbejdsskadestyrelsen kan få adgang til oplysninger om lønudbetalinger i indkomstregisteret fra arbejdsgivere, der er nødvendige til brug for behandlingen af sager efter stk. 1."

Før lovændringen skulle Arbejdsskadestyrelsen anmode politiet om at rejse en bødesag, og i hvert enkelt tilfælde forklare baggrunden for overtrædelsen. De foreløbige erfaringer med ordningen i Danmark er gode. Det har vist sig at være hurtigere, enklere og mere effektivt, at Arbejdsskadestyrelsen i de ukomplicerede sager, hvori der ikke er bevistvivl, kan foreslå arbejdsgiveren, at sagen afsluttes med en bøde.

Beskæftigelsesministeriet finder, at de samme fordele kan opnås ved at indføre ordningen i Grønland. Der er ikke nogen retssikkerhedsmæssige betænkeligheder ved en sådan ordning. Det skyldes, at ordningen ligesom i Danmark kun vil omfatte de ukomplicerede sager, hvori der ikke er bevistvivl, ligesom ordningen indebærer, at arbejdsgiveren kan vælge ikke at acceptere bødeforelægget. I sidstnævnte tilfælde overgives sagen til politiet.

3.5.3. Lovforslagets indhold

Det foreslås at give Arbejdsskadestyrelsen hjemmel til at udstede administrative bødeforelæg på samme måde som det er tilfældet i Danmark. Der kan ved udmålingen af bødens størrelse lægges vægt på hvilken økonomisk gevinst arbejdsgiveren har opnået eller forsøgt opnået ved overtrædelsen af loven. Det foreslås, at bødeniveauet hæves, således at bødestørrelsen som udgangspunkt er 5.000 kr. for førstegangsovertrædelser og 10.000 kr. i gentagelsestilfælde.

Administrative bødeforelæg skal kun anvendes i ukomplicerede sager, der er omfattet af loven, og hvori der ikke er bevistvivl. Sager, der ikke er ukomplicerede eller som indeholder bevistvivl, vil ikke blive afgjort med et administrativt bødeforelæg, men skal som hidtil anmeldes til politiet med henblik på efterforskning og tiltalerejsning. Det samme gælder, hvis arbejdsgiveren har indsigelser mod grundlaget for bødeforelægget, ikke kan acceptere bødeforelægget eller ikke betaler bøden.

Forslaget foreslås gennemført ved, at der i loven gives hjemmel til, at Arbejdsskadestyrelsen ved overtrædelser af § 75 i et administrativt bødeforelæg kan tilkendegive, at sagen kan afgøres uden retssag, hvis arbejdsgiveren, erklærer sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til, inden en nærmere angivet frist, at betale en bøde som angivet i bødeforelægget.

Forslaget udmøntes i § 1, nr. 9 og 10.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser

4.1. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Forslaget skønnes ikke at have økonomiske eller administrative konsekvenser for stat, regioner eller kommuner.

4.2. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget skønnes ikke at have økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet.

4.3. Administrative konsekvenser for borgerne

Forslaget skønnes ikke at have administrative konsekvenser for borgerne.

4.4. Miljømæssige konsekvenser

Forslaget skønnes ikke at have miljømæssige konsekvenser.

5. Statsstøtteretlige aspekter

Forslaget indeholder ingen statsstøtteretlige aspekter.

6. Ligestillingsmæssige konsekvenser

Forslaget har ingen ligestillingsmæssige konsekvenser.

	Positive konsekvenser/mindreudgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommune og regioner	ingen	
Administrative konsekvenser for stat, kommune og regioner	ingen	
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	ingen	
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	ingen	
Administrative konsekvenser for borgerne	ingen	
Miljømæssige konsekvenser	ingen	
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Den foreslåede nye affattelse af § 14, stk. 1 og 2 har til formål at tydeliggøre, at der i lovens § 14 er tale om et erstatningskrav, der kan gøres gældende af den tilskadekomne, og ikke om en naturalydelse, der tilbydes af arbejdsskadesikringen, som alternativ til ydelser fra sundhedsvæsenet, til personer, som ikke har ret til ydelser fra den offentlige sygesikring i Grønland.

Der er ikke tilsigtet nogen realitetsændring i forhold til nugældende regler og praksis, men alene en tydeliggørelse af retstilstanden med det formål at undgå misforståelser om ydelsens karakter. Center for Arbejdsskader kan som hidtil udbetale det beløb, som erstatningen udgør, direkte til yderen, når tilskadekomne fremsætter ønske om det. Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, punkt 3.1.

Til nr. 2

Den foreslåede ændring af ordlyden af § 14, stk. 5 skal tydeliggøre, at den skønnede besparelse på udgifterne til sygedagpenge, varigt mén og tab af erhvervsevne, jf. § 10, nr. 2), 3) og 4), kan indgå i vurderingen af, om sygebehandling og genoptræning på privathospitaler og private klinikker i Grønland eller Danmark kan betales. Dette sker allerede i praksis, og der er derfor tale om en kodificering af gældende praksis.

Det er fortsat hovedsageligt den besparelse på sygedagpengene, der kan opnås ved en forkortelse af sygebehandlingen og genoptræningen, som har størst betydning i afvejningen, men det kan tillige tælle med i vurderingen, at en forsinket behandling og genoptræning kan resultere i et større varigt mén og/eller tab af erhvervsevne med den følge, at forsikringsselskabet/Arbejdsmarkedets Erhvervssygdoms sikring eller Gruppeforsikringen skal betale en større godtgørelse og erstatning end det ville være tilfældet ved en hurtig og effektiv sygebehandling.

Til nr. 3

Der er med forslaget til en ny affattelse af § 17, 2. pkt. tale om en redaktionel ændring, der skal tydeliggøre, at det alene er tilkendelsen af erstatning for tab af erhvervsevne på mindst 15%, der medfører bortfald af sygedagpengene. Der er ikke tilsigtet nogen realitetsændring af den gældende regel, som har til formål at sikre et samspil mellem sygedagpengeydelsen og erstatningen for tab af erhvervsevne, således at sygedagpengeydelsen bortfalder, når og hvis den afløses af en erstatning for tab af erhvervsevne. En afgørelse om, at tilskadekomne ikke er berettiget til erstatning for tab af erhvervsevne, medfører derfor ikke i sig selv bortfald af dagpengeydelsen. Sygedagpengene bortfalder dog under alle omstændigheder, hvis tilskadekomne er arbejdsdygtig. Fristerne for afgørelse om erstatning for tab af erhvervsevne fremgår af lovens § 15, stk. 1, 2. og 3. pkt., som bestemmer, at der skal træffes afgørelse om erstatning for tab af erhvervsevne efter § 21 senest inden et år for ulykker og erhvervssygdomme på fortegnelsen henholdsvis to år for erhvervssygdomme, som ikke er på fortegnelsen. Fristerne regnes fra anmeldedatoen. Hvis tilskadekomne på det tidspunkt, da disse frister udløber, fortsat er sygemeldt på grund af arbejdsskadens følger, har tilskadekomne fortsat ret til sygedagpengene, med mindre der træffes afgørelse om tilkendelse af erstatning for tab af erhvervsevne.

Til nr. 4

Der er ikke tilsigtet nogen realitetsændring med forslaget til ændring af § 43, stk. 2, 1. pkt. Bestemmelsen vil med forslaget få samme indhold som gældende lovs § 43, stk. 2 og 3, idet henvisningen til lægebehandling m.v. på anmodning fra Ankestyrelsen, som i gældende lov findes i § 43, stk. 3, foreslås flyttet til stk. 2. Det foreslås samtidigt, at stk. 3 får nyt indhold, jf. forslaget under § 1, nr. 5.

Til nr. 5

Den foreslåede bestemmelse i § 43, stk. 3 er ny. Formålet er at tilgodese de tilskadekomnes behov for en ordning, der er tilpasset de grønlandske forhold. Bestemmelsen gør det muligt for Center for Arbejdsskader at købe rejser og ophold fra rejsebureauer på forsikringsselskabernes m.v. regning. I tilfælde af at rejsen ikke kan gennemføres på grund af vejrliget eller andet, og det ikke er muligt at afbestille rejsen i tide, må forsikringsselskabet m.v. betale udgiften. Der henvises til de almindelige bemærkninger, punkt 3.2.

Til nr. 6

Det foreslås, at klagefristen sættes til 4 uger for alle parter, dog 3 måneder for tilskadekomne og efterladte, der opholder sig udenfor Europa, ligesom det er tilfældet efter lov om arbejdsskadesikring. Der henvises til de almindelige bemærkninger under punkt 3.3.

Til nr. 7

Der foreslås indsat en hjemmel for direktøren for Arbejdsskadestyrelsen til at udstede nærmere regler om klagesagsbehandlingen efter forhandling med Selvstyret. Formålet er, at få udformet et regelsæt, der tager højde for forholdene i Grønland. Forslaget har sammenhæng med forslaget i § 1, nr. 6.

Til nr. 8

Det foreslås, at det præciseres i bestemmelsen, at staten skal betale for behandlingen af sager, der vedrører statens arbejdere med bopæl i Grønland, at Selvstyret skal betale for tilskadekomne ansatte i Selvstyret eller i institutioner under Selvstyret og at selvforsikrende kommuner skal betale for sager vedrørende tilskadekomne kommunalt ansatte på samme måde, som det er tilfældet efter lov om arbejdsskadesikring. Der henvises til de almindelige bemærkninger, punkt 3.4.

Til nr. 9

Den foreslåede regel er ny og skal ses i sammenhæng med forslaget under § 1, nr. 10. Ved forslaget gøres det muligt for Center for Arbejdsskader i forbindelse med et administrativt bødeforelæg at udmåle en passende bødestørrelse med udgangspunkt i en bøde på 5.000 kr. for førstegangsførseelse og 10.000 kr. i gentagelsestilfælde. Reglen svarer til den regel, der i 2012 blev indført i § 82 i lov om arbejdsskadesikring. Der henvises til de almindelige bemærkninger, punkt 3.5.

Til nr. 10

Reglen indfører adgang til administrative bødeforelæg på samme måde som i Danmark. Forslaget er formuleret med en henvisning til den grønlandske retsplejelov. Der henvises til de almindelige bemærkninger, punkt 3.5.

Til § 2

Det foreslås, at lovændringen træder i kraft den ...2014.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

<i>Gældende formulering</i>	<i>Lovforslaget</i>
<p>§ 14. Under sagens behandling kan udgifter til sygebehandling eller optræning betales, hvis det er nødvendigt for at opnå bedst mulig helbredelse, når udgiften ikke kan afholdes af det offentlige efter gældende regler om sundhedsydelse eller sociale ydelser. Optræningen skal foretages som efterbehandling under lægelig kontrol i umiddelbar tilknytning til sygebehandlingen.</p> <p>Stk. 2. Under sagens behandling kan udgifter til anskaffelse af proteser, briller og lignende hjælpemidler samt kørestole betales, når det er nødvendigt for at sikre sygebehandlingen eller genoptræningens resultater, for at formindske arbejdsskadens følger eller for nøjere at kunne bestemme omfanget af erhvervsevnetabet og graden af varigt mén og udgiften ikke kan afholdes af det offentlige efter gældende regler om sundhedsydelse eller sociale ydelser.</p> <p>-----</p> <p>Stk. 5. Under sagens behandling kan udgifter til sygebehandling eller optræning på privathospitaler og private klinikker i Grønland eller Danmark betales efter fradrag af eventuelle offentlige tilskud, når betalingen modsvares af en tilsvarende besparelse på det samlede dagpengebeløb og på udgifterne til transport og ophold, som skønnes at kunne opnås, ved at den tilskadekomne ikke skal afvente behandling på offentligt sygehus eller klinik.</p> <p>§ 17. Retten til dagpenge indtræder den første hele fraværsdag efter arbejdsskaden og ophører den dag, tilskadekomne er arbejdsdygtig, uanset om den tilskadekomne undlader at træde i arbejde eller at raskmelde sig. Retten til dagpenge ophører dog senest den dag, hvor Arbejdsskadestyrelsens afgørelse om erstatning for tab af erhvervsevne efter § 21 har virkning.</p>	<p>1. § 14, stk. 1 og 2 affattes således:</p> <p><i>Stk. 1.</i> Tilskadekomne kan få erstatning for udgifter til sygebehandling og optræning under sagens behandling eller under sagens genoptagelse efter lovens § 47, når sygebehandlingen og optræningen er nødvendig for at opnå bedst mulig helbredelse for arbejdsskadens følger. Erstatning til personer, der ikke er sygesikret i Grønland, kan ikke ydes i videre omfang end erstatning til personer, der er sygesikret i Grønland. Optræningen skal foretages som efterbehandling under lægelig kontrol i umiddelbar tilknytning til sygebehandlingen.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Tilskadekomne kan få erstatning for udgifter til anskaffelse af kørestole, proteser, briller og andre personlige hjælpemidler, når det er nødvendigt for at sikre sygebehandlingen eller genoptræningens resultater, for at formindske arbejdsskadens følger eller for nøjere at kunne bestemme omfanget af erhvervsevnetabet og graden af varigt mén, og udgiften ikke kan afholdes af det offentlige efter gældende regler om sundhedsydelse eller sociale ydelser.</p> <p>2. I § 14, stk. 5 ændres: ”og på udgifterne til transport og ophold” til: ”og på øvrige erstatningsudgifter, jf. § 10, nr. 2), 3) og 4).”</p> <p>3. § 17, 2. pkt. affattes således: ”Tilkendes tilskadekomne erstatning for tab af erhvervsevne, jf. § 21, ophører retten til dagpenge dog senest den dag, da tilkendelsen af erstatning får virkning”.</p>

<p>§ 43.... Stk. 2. Tilskadekomne har ret til at få betalt rejseudgifter ved lægebehandling m.v., jf. stk. 1, når lægebehandlingen m.v. sker efter Arbejdsskadestyrelsens anmodning.</p> <p>§ 43.... Stk. 3. Stk. 2 gælder også, når Ankestyrelsen har begæret de oplysninger, der er nævnt i stk. 1.</p> <p>§ 49.... Stk. 2. Klage efter stk. 1 skal indgives, inden 4 uger efter at klageren, jf. stk. 1, nr. 2-4, har modtaget afgørelsen. For tilskadekomne eller efterladte, jf. stk. 1, nr. 1, er fristen 6 uger. Opholder tilskadekomne eller de efterladte sig uden for Europa, er fristen 3 måneder.</p> <p>§ 49. ... Stk. 8. De regler for behandling af klagesager, der er udstedt i medfør af § 44, stk. 9, i lov om arbejdsskadesikring, finder tilsvarende anvendelse for afgørelser efter denne lov.</p> <p>§ 64.... Stk. 1. Forsikringselskaber, der tegner arbejdsulykkesforsikring, og Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring skal betale for Arbejdsskadestyrelsens og Ankestyrelsens administration af de forhold, der er omfattet af loven, og som vedrører de pågældende. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler for betalingen og opkrævningen heraf. Taksternes størrelse bekendtgøres årligt af direktøren for Arbejdsskadestyrelsen.</p> <p>§ 75. En sikringspligtig arbejdsgiver, der undlader at tegne forsikring eller tilslutte sig Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring, kan pålægges bødeansvar. Stk. 2. En sikringspligtig arbejdsgiver, der undlader at holde forsikringen i kraft eller betale bidrag til Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring, kan pålægges bødeansvar. Stk. 3. En sikringspligtig arbejdsgiver, der ikke rettidigt anmelder en indtruffet arbejdsskade eller ikke medvirker ved sagsoplysningen af en anmeldt arbejdsskade, jf. kapitel 7, kan pålægges bødeansvar. Stk. 4. For overtrædelser, der begås af aktieselskaber, andelsselskaber, anpartsselskaber el.lign., kan der pålægges selskabet som sådant</p>	<p>4. I § 43, stk. 2, 1. pkt., indsættes efter "Arbejdsskadestyrelsens" : "eller Ankestyrelsens".</p> <p>5. § 43, stk. 3 affattes således: "Stk. 3. Arbejdsskadestyrelsen kan benytte private rejsearrangører til at arrangere rejse og ophold i forbindelse med undersøgelse og behandling."</p> <p>6. § 49, stk. 2 affattes således: Stk. 2. Klage efter stk. 1 skal indgives inden 4 uger efter, at klageren har modtaget afgørelsen. For tilskadekomne eller efterladte, der opholder sig uden for Europa, er fristen 3 måneder.</p> <p>7. § 49, stk. 8 affattes således: "Arbejdsskadestyrelsens direktør fastsætter efter forhandling med Grønlands Selvstyre regler for behandling af klager over afgørelser truffet efter denne lov."</p> <p>8. I § 64, stk. 1 indsættes efter 1. punktum: "Det samme gælder staten, Grønlands Selvstyre og kommunerne i det omfang de har benyttet adgangen til selvforsikring, jf. lovens § 52, stk. 5."</p> <p>9. I § 75 indsættes efter stk. 3 som nyt stykke: »Stk. 4. Der kan ved udmåling af straffen for overtrædelse af stk. 1-3 lægges vægt på, hvilke økonomiske gevinster der er opnået eller forsøgt opnået ved den pågældende overtrædelse.« Stk. 4 bliver herefter stk. 5.</p>
---	---

bødeansvar.

Stk. 5. Er overtrædelsen begået af den danske stat, Grønlands Selvstyre, en kommune eller et kommunalt fællesskab, kan der pålægges staten, Grønlands Selvstyre, kommunen eller det kommunale fællesskab bødeansvar.

10. Efter § 75 indsættes:

»§ 75 a. Ved overtrædelse af § 75 kan Arbejdsskadestyrelsen i et bødeforelæg tilkendegive, at sagen kan afgøres uden retssag, hvis den, der har begået overtrædelsen, erklærer sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden en nærmere angiven frist at betale en bøde som angivet i bødeforelægget.

Stk. 2. Retsplejelovens regler om krav til indholdet af et anklageskrift og om, at en sigtet ikke er forpligtet til at udtale sig, finder tilsvarende anvendelse på bødeforelæg efter stk. 1.

Stk. 3. Vedtages bøden, bortfalder videre forfølgning.

Stk. 4. Arbejdsskadestyrelsen kan få adgang til oplysninger om lønudbetalinger i indkomstregisteret fra arbejdsgivere, der er nødvendige til brug for behandlingen af sager efter stk. 1.«

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den xxx